

udbetaling af kontanthjælp, idet hjælpen til boligudgifter skal udbetales med månedlige beløb. En sådan regel vil betyde et administrativt merarbejde, idet kommunerne i stort omfang anvender tinglysning af meddelelser, og der derfor skal tinglyses 1 gang om måneden.

Til nr. 4

Højesteret har ved dom af 16. april 1985 underkendt antagelsen i hidtidig praksis om, at ægtefæller hæfter solidarisk for tilbagebetalingspligtig kontanthjælp.

Dommen er kommenteret i Ugeskrift for Retsvæsen, 1985, s. 255-258.

Det gøres her gældende, at den tvivl, der hidtil har været vedrørende spørgsmålet om ægtefællers hæftelse for tilbagebetalingspligtig kontanthjælp, er afklaret ved Højesterets dom. Den opfattelse, som bl.a. socialministeriet har haft, hvorefter ægtefæller hæfter solidarisk for tilbagebetalingspligtig kontanthjælp, er således blevet underkendt af Højesteret.

Dommen udelukker, at tilbagebetalingskravet kan gøres gældende mod den anden ægtefælle. Dette gælder, uanset om der ved beregningen af hjælpen er taget hensyn til, at der ydes hjælp til et ægtepar, uanset om der ydes hjælp til fælles bolig, og uanset at ægtefællerne har gensidig forsørgelsespligt i forhold til det offentlige efter bistanndslovens § 6.

På baggrund heraf foreslås det, at det præciseres i loven, at begge ægtefæller hæfter for den hjælp, der er ydet med tilbagebetalingspligt, og som er brugt til familiens forsørgelse. Dette gælder, uanset om ægteskabet er opløst på det tidspunkt, da tilbagebetalingskravet søges gennemført.

Til nr. 5

§ 37, stk. 1

Efter de gældende regler i bistanndslovens § 37 er det en forudsætning for at yde forbigående kontanthjælp, at ansøgeren på grund af ændringer i sine forhold (en »social begivenhed«) er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold.

Efter forslaget til stk. 1 opretholdes denne grundlæggende betingelse for at yde kontanthjælp.

Det fastslås samtidig, hvilke bestanddele hjælpen består af. Denne opdeling af hjælpen er i overensstemmelse med den kontanthjælpsmodel, der har været afprøvet i de 14 forsøgskommuner.

§ 37, stk 2

Det foreslås, at grundydelsen skal udgøre 2.579 kr. månedlig for enlige og det dobbelte for ægtepar. I overensstemmelse med den gældende regel i § 37, stk. 4, reduceres grundydelsen til 2.193 kr. månedlig, når der har været ydet hjælp i 9 måneder.

De i forslaget nævnte grundydelse svarer til ydelsernes størrelse pr. 1. januar 1987. Ydelserne er i øvrigt, bortset fra mindre justeringer af de særlige grundydelse til unge, identiske med de ydelser, der har været anvendt af de 14 kommuner under forsøget.

Som det har været tilfældet efter den anvendte forsøgsmodel, skal grundydelsen dække ansøgerens udgifter til underhold og alle andre udgifter end udgifter vedrørende boligen.

Forhøjelsen af grundydelsen for ægtepar til det dobbelte af ydelsen for enlige medfører, at der ikke længere skal foretages fradrag i hjælpen, svarende til de økonomiske fordele ved fælles husførelse for personer, der bor sammen med andre end en ægtefælle.

I overensstemmelse med de gældende regler i § 37, stk. 1, om hjælp til unge foreslås det, at der fastsættes en lavere grundydelse, når der er tale om unge uden forsørgelsespligter, som ikke hidtil har haft indtægter, der overstiger de lavere grundydelse for henholdsvis hjemme- og udeboende. Det forudsættes, at enhver form for indtægter tages i betragtning, herunder også offentlige ydelser som f.eks. hjælp efter § 42.

Ligesom forsøgsmodellen indeholder lovforslaget en aldersgrænse for den lavere grundydelse. Forslagets regel herom, der også er et led i forenklingen af beregningsreglerne, medfører, at den lavere grundydelse alene kan ydes til unge under 23 år. Ved det fyldte 23. år overgår den unge til grundydelse efter 1. pkt., eller - hvis pågældende har modtaget hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder - til grundydelsen efter 3. pkt.

§ 37, stk. 3

Efter forslaget skal boligtillægget dække ansøgerens faktiske udgifter vedrørende boligen.

For personer, der har fælles husførelse med andre end en ægtefælle, foreslås det, at boligtillægget skal beregnes forholdsmæssigt efter de pågældendes indtægter, før behovet for hjælp er opstået. Ejer de pågældende i fællesskab en fast ejendom, beregnes tillægget dog forholdsmæssigt efter de tinglyste andele. Forslaget medfører, at det bliver præciseret, at beregningen af boligtillægget for disse personer skal tage udgangspunkt i de faktiske